

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1741

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546628

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546628|LOG_0081

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546628>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

CAPUT QUADRAGESIMUM
TERTIUM.

*Aurantium Verrucosum: Lemon Ma-
nis Besaar.*

Intra cuncta Limonum genera haec arbor altissimum gerit truncum, & comam, sed ejus rami non ita sunt erecti ac in praecedentibus: Juniores arbores raras gerunt spinas, in vetustis vero nullae apparent, vel saltem earum vestigia in rachibus apparent inermia nec pungentia. Folia prioribus sunt similia vel paulo majora, ultra quinque pollices longa, tresque digitos lata, superius acuminate, ibique parum dentata. Pars cordata est parva, nec fere dignoscit potest, præsertim in adultis arboribus, in junioribus enim est longa & angusta, ubi magis sese distinguit; Odor debilior est quam in antecedentibus, floresque ex quinque itidem petalis constant oblongis & albitantibus, retroflexis, majoribus quam in reliquis, exceptis floribus Pompelmoes, quibus grato suo odore etiam proxime accedunt.

Hujus fructus majores sunt praecedentibus Aurantiis, binos circiter pugnos crassi, perfecte sphærici, sed variis magnis & duris verrucis, acsi furunculi essent, obfici; non autem ita ex nigro virescit cortex ac prioris, sed magis pallescit, qui non ita crassus ac sulphureus est ac praecedentium, firmissime interna neicitur carni, ita ut non sit avellendus, sed cultro abscindendus, caro variis itidem, sed simplicibus constat & separatur pelliculis, quæ autem in segmenta nequitam separari potest uti in aliis Aurantiis, nec ita fulvet ac in praecedenti, sed flavescit, semi-pellucida est, & dulcior atque succosior quam in priori, unde a pluribus ipsis præfertur: Haec enim dulcedo non ita mixta est cum vino illo sapore, sed debilior est ad Ceraforum saporem accedens.

Officula seminalia sunt copiosa & majora quam in antecedentibus, nec in mali centro cavitas appetet: Amboinenses hunc negligunt nec colunt fructum, quum frigidiores montes tolerare nequeat, sed solum amat fabulosum & nigrum, cum arena mixtum, & Soli bene expositum, quale in pagis circa ædes præparari potest: Ab Europæis magis plantatur quam præcedens, quum citius crescat, & prius fructus gerat, & plerumque fertilior sit proxime antecedente.

Nomen. Latine *Aurantium Verrucosum*, Belgice zoete Appelen: Malaice *Lemon Manis Bezaar*, quidam autem Amboinenium illum vocant *Lemon Tsjina*, quin a Sinensibus hic habitantibus plurimum colatur: Ternatibus dicitur *Siricaya*: In Sina duplia sunt haec mala, primo vulgare, quod hic loci vocatur *Bit-Cam*, h. e. *Limo Regius*: Secundo *Seng-Cam*, haecque duplo majora sunt vulgaribus, sed non ita dulcia.

Locus. Haec species non ita vulgaris est ac prædens, quum a Chinensibus aliisque peregrinis aliunde in hasce translata sit insulas.

Uus. Cruda tantum comeduntur & eum tragematis mensis inponuntur, quum cortex exterior cultro sit abscessus, ejus caro non transversaliter, sed oblique in fragmenta dissecanda est, internaque gleba in totum servatur, quantum fieri potest, quum plurimum constet ex variis simplicibus & majoribus officulis, arctissime sibi inpositis: Chinenses haec concedunt aurantia plurimis ægris ad ventriculum refocillandum & appetitum excitandum, quum nullam habent vinofam acrimoniam ac præcedentia, ac non ita sudores excitent. Monendum tamen hic est, haec mala post prandium, si ventriculus vario ciborum genere, ac præsertim lacte fuerit repletus, non nimis avide esse devoranda, haec enim tum assumpta, cholericum fluxum sæpe cauflarent, uti expertus hoc fui in tota familia nobilissimæ domus, quæ solebat post lactis usum haec comedere mala.

XLIII. HOOFDSTUK.

Zoete Oranje-Appelboom.

Onder alle Lemoenen geflagten is dezen boom wel de hoogste van stam en kruin, doch de takken staan zo regt niet als aan de voorgaende: De jonge boomen hebben weinige doorns, en aan de oude ziet men er geen of slechts eenige overblyfzels aan de ryskens, doch die niet en slieken: De bladeren zyn de vorige gelyk, of ook wel wat groter, ruim 5. duimen lank, en drie vingers breed, van vooren met een spits, en aldaar weinig getand. Het berte is mede klein, en pas kennelyk, insonderheit aan de volwassene bomen, want aan de jonge is het wel lang en smal; doch evenwel kennelyker: De reuk is wat slapper dan aan de voorige, en het bloeizel bestaat mede uit vyf lankachtige witte blaadjes, achterwaarts overgeogen wat groter dan de voorgaande, behalven die van de Pompelmoes, dewelke zy in lieffelykheit van reuk ook wel het naaste komen.

De vruchten zyn ook groter dan de voorgaande Aurantia, en bykans twee vuisten uitmakende, regt rond, doch met verſcheiden grote, en harde vratten: als bloet-vinnen bezet, zo swart-groen niet als de vorige, maar wat lichter; De schelle die ook zo swaer en swavelig niet is als de vorige, bangt of zit zo vast aan't binnenste vlees, dat menen daar niet afstrekken, maar met een mes afschellen moet: Het vlees is ook wel met vetscheide, doch enkelde velletjes van malkander gescheiden, maar men kan het geensins in sneetjes of deeltjes van malkander trekken, gelyk de Oranje-Appels, voorts is het ook zo rood-geel niet als dat van de voorige, maar ligt-geel, half doorschijnend, ook zoeter, en zappiger dan de vorigen, en waaronze by vele dezelve voortgetrokken of beter geacht worden: want deze zoetigheit is met geen merkelyke wynachtigheid gemengt, maar wat laffer, en meer na den smaak van de zoete kerſen trekkende.

De Zaad-korrels zyn vele en groter dan de vorige, makende in 't binnenste van de vrucht geen bolligheit. De Amboinezen bavenen of cultiveren deze vrucht gantsch niet, om datze het koude gebergte niet wel verdragen kunnen; maar willen een mulle, en swarte grond hebben, met wat zant gemengt, en wel ter Zonne staan, gelyk men in de Negoryen omtrent de Huizen hebben kan: Hy werd van de Europaanen meer geplant, dan de vorige, om dat by haastiger opſchiet, en vroeg draagt, ook doorgaans vruchthaarder is, dan de voorgaande.

Naam. In 't Latyn *Aurantium Verrucosum*, in 't Duits Zoete Appelen, na 't Maleys Lemoen Manis BESAAR, doch sommige Amboinezen noemenze Lemon Tsjina, om datze van de Sineezzen, albiere woonachtig, meest gehavend werden, op Ternatens Siricaya: in Sina zynze tweederlei. 1. De gemeene en bier te Land bekende bieten Bit Cam, dat is Honing-Lemoen. 2. Seng-Cam, en deze zyn tweemaal groter dan de gemeene, doch niet zo zoet.

Plaats. Men vind deze soorte zo gemeen niet dan de voorgaande, wantze zyn door de Sineezzen, en andere vreemdelingen van elders eerst op deze Eilandē overgebragt.

Gebruik. Zy werden mede alleenlyk rauw gegeten, en onder het banket-werk opgezet, de buitenste schelle met een mes afgeschelt zynde, zoo moet men het vlees niet dwers, maar in schuinze stukken snyden, latende de binnenste klomp zoo veel gebeel, als men kan, om dat hy meest bestaat uit enkelde grote korrels, digt op malkander gepakt: De Chinezen laten deseze Lemoenen toe in meest alle ziekten, om de mage te ververschen, en appetijt te verwekken, om datze geen wynachtige scherpigheit by hun hebben als de vorige, en minder het sweeten veroorzaken. Echter moet ik bier nog een waarschouwing byvoegen, namentlyk dat men deseze Appelen na den eeten, als men 't lyf met veelderley lekkere koft, insonderheit met melk-spyze opgevuld heeft, niet te gulzig moet infwelgen, want deseze Lemoenen daar op komende, somtyds wel het bord veroorzaken, gelyk ik ervaren heb aan een geheele Familie van een voornaam huis, die het in gewoonte hadden, na de melk deseze Appelen te eeten.

In Banda alia reperitur species, quæ dulciores gerit fructus quam præcedens, ejusque mala ubique talibus obsita sunt verrucis, & caro ejus interna est alba, & penitus dulcis, quum sit matura, immo dulcior Batavicis, ibique vocatur *Limon Pouleron*, licet quoque in *Plo Ay* occurrat.

In Madura quoque dulcium Limonum species inventur, quæ omnium minima est, immo minor Limone Nipis cortice tenui, nec amaro, ejusque caro interna plurimis constat granulis mollibus, optimeque inservit condito, quem in finem usurpat a Chinensis Grießekam inhabitantibus, quæ e regione Maduræ est sita.

Nomen. Latine *Aurantium Pumilum Madurense*. Malaise *Lemon Suaffi* & *Lemon Colte*.

Ut rami omnium Limonum specierum tali modo deponantur & transplantentur, ut intra paucos menses fructus gerant, eligendi sunt vetustarum arborum tales rami, qui flores fere vel gemmas emittunt, hi lapide feriendi sunt per palmæ latitudinem a trunco, donec cortex leniter sit contusus, ubi pingui ac prægnanti terra obducendi sunt, quæ, ne decidat, Bamboæ folio fisso vel alia textura est obvolvenda, talis autem ramus per quinque vel sex septimanas sibi relinquendus est, donec putes contusum hunc corticem radiculas in terram emisisse: Dein dissegetur sub fisso Bamboæ folio vel integumento, & transplantetur tali modo in cista bona & prægnanti terra repleta, eodem adhuc mense completos dabit fructus, sed non pluries nisi semel vel bis, dein enim perit, si vero fertili committatur solo, in perfectam excrescit arborem, qui vulgaris, sed simul proficius est mos Chinensis Bataviam inhabitantibus, qui certos sibi locant hortos, vel aliquam terræ partem pro quadam annorum serie, & hac arte efficiunt, ut mox fructus conquerant; ceterum ut vetusta arbores sint fertiles, plurimi ipsarum rami amputantur, clavusque ingens per truncum transfigitur, quod idem fieri potest & conductit arboribus *Nanca* & *Bonga Tanjong*.

EXPLICATIO

Tabula Trigesime Quintæ,

Quæ exhibet ramum *Aurantii dulcis* verrucosi, Litt. A:

- B. Ejus fructum denotat.
- C. Ramum sicut, qui uno ex pedunculo duodecim simul maturos produxit fructus quasi racemosos, atque hic ramus ex Laricque transmissus fuit.

OBSERVATIO.

Videtur hæc illa species esse, seu faltem ejus varietas, quæ a Ferrar. in Hesper. 395. *Aurantium stellatum* & *roseum* vocatur.

In Banda heeft men noch een ander slag en zoeter Appels dan de vorige, overal met diergelyke vratten bezet, het vleys van binnen is wit, en geheel zoet, als 't ryp is, ja zoeter als de Batavische, men noemtze aldaar Limon Pouleron, alboewel menze ook op Plo Ay vint.

Op Madura valt mede een soort van zoete Lemoenen, zynde wel de alderkleinsté van alle, ja kleinder dan een Lemoen Nipis, met een dunne schelle, die ook niet zeer bitter is, en het binnenste vlees steekt vol kleine en weke korreltjes, zeer gebruikelijk tot confijten, te weten by de Sinezen woonende op Griesfleeck, het welk tegen Madura overleit.

Naam. In 't Latyn *Aurantium Pumilum Madurense*, op 't Maleys Lemon Suaffi, en Lemon Colte.

Om nu de takken van alderbande Lemoen-bomen zodanig af te zetten en te verplanten, datze in weinig maanden vruchten dragen, zo verkies aan de oude bomen eenige takken, die ten naasten by botten, ofte bloeizel willen dragen, klopt die met een steen, omtrent een hand breed van den stam, tot dat de schorffage sagtjes gekneust werde, en beslaat of omvangt hem aldaar met goede vette aarde, dezelve dan bezorgende met een gespleten Bamboes, of eenig haairig goet, op dat de aarde daar niet afvalle, en laat dezen tak aldus 5. of 6. weken staan, tot dat gy gift dat de gekneusde schorffage worteltjes in de aarde geschoten heeft: Zaagt hem als dan af, kort achter de gespleten Bamboes of het bewindzel, en plant hem zo in een kist vol goede aarde, zo zal hy in dezelve maand volkommen vruchten dragen, doch niet meer als een of tweemaal: Want daar na gaat hy uit, maar als menze op een goet land plant, zo wordenze volkomene bomen, een gemeene en profytelyke konst voor de Sinezen op Batavia woonachtig, dewelke eenige landeryen of tbuynen maar voor eenige jaren bueren, en door deze kunst maken, datze straks vruchten daar van hebben kunnen, andersint om de oude bomen vruchthaar te maken, zo kapt men zomtyds de meeste takken daar uit, en slaat een grote yserre spyker in den stam, het welk men ook doen kan, aan de Nanca, en Bonga Tanjong-bomen.

UYTLEGGING

Van de vijf-en-dertigste Plaat,

Dewelke vertoont een Tak van een zoete Oranje-of Lemoenboom met Lett. A.

- B. Wyst aan deszelfs vrucht.
- C. Verbeeldt een Tak van deze boom, die in een Tros twaalf volkome rype vruchten gedraagen heeft, en van Laricque gezonden is.

AANMERKINGE.

Deze schynt die soort of ten minsten die verandering te zyn, die van Ferrar. in zyn *Hesperid.* 395. genaamt wert de *Aurantium stellatum* & *roseum*.

